

МАНАСТИРОТ "СВЕТИ ГЕОРГИ ХОЗЕВИТСКИ"

Во Јудејската пустина се наоѓа еден од најстарите манастири во Светата Земја, стариот и духовен центар, манастирот "Свети Георги Хозевитски". Околу манастирот, во старите карпи можат да се забележат пештери во кои некогаш живееле аскети - пустиножители. Со големи тешкотии се доаѓа до овој манастир, и тоа пеш или јавајќи на магаре. Во пустината температурите се високи и над 50 степени Целзиусови. Во неа сè е пусто, нема растителен свет. Дури во близина на манастирот, околу него, можат да се видат зелени дрвја и мала рекичка, а постојано се слуша гласот на птиците.

Од Светото Евангелие е познато дека Светиот пророк Илија се засолнил во Трансјорданската пустина кај пла-

ИКОНИ И ФРЕСКА ОД МАНАСТИРОТ "СВЕТИ ГЕОРГИ ХОЗЕВИТСКИ" (НА ФРЕСКАТА Е УПОКОЕНИОТ СВ. ГЕОРГИ ХОЗЕВИТСКИ)

"ИЗЛЕЗИ СЕГА, ДУШО МОЈА, ЗАМИНИ КАЈ ГОСПОД!"

■ Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

нинскиот поток Хорат (денешен Керит). Всушност, ова место се наоѓа во манастирот "Свети Георги Хозевитски", во еден параклис, посветен на Свети Илија. Всушност, параклисот се наоѓа на врвот на манастирот, во една огромна карпа. Таму може да се забележи насликаното житие на пророкот Илија. Исто така, има и една огромна икона на која е насликано како гавранот го храни пророкот Илија. Ова е местото каде што се криел овој познат пророк од незнабожната крвожедна Езавела. Тој се криел во едно многу далечно, тивко и пусто

место, далеку од незнабожниот свет. На ова место доаѓал и таткото на Света Богородица, праведниот Св. Јоаким за да му се моли на Бога да го благослови да стане татко. Овде му се јавил Архангелот и му ја кажал радосната вест, која навистина се остварила, а тоа е дека светите праведни Јоаким и Ана во својата длабока старост ќе добијат ќерка, Преплагословената Марија. Тука често пати доаѓала и Пресвета Богородица и не е случајно тоа што главната манастирска црква ѝ е посветена на Нејзиното име.

Монахот Георги Хозевитски го напуштил Хозевитскиот манастир и заминал во манастирот кај неговиот брат. Двајцата браќа, со нивната силна вера и со сесрдната молитва кон Бога, го воскреснале мртвото дете - единче на набожниот земјоделец од Ерихон. Својот живот тие го минувале во слога, мир и во побожност.

Преподобниот Георги се разболел и не умрел сè до моментот додека кај него не дошол неговиот сакан ученик, монахот Антониј. Штом го видел, го прегрнал и го целивал, го благословил, па се завртел кон исток и рекол: "Излези сега, душо моја, замини кај Господ!" Откако тоа го рекол три пати, му го предал својот дух на Господ, Кој во него и со него се подвизувал со тој добар и чесен подвиг.

ПОБОЖНОСТ И ЧИСТОТА

Познато е дека во VII век, во манастирското братство кое живеело овде, живеел и се подвизувал славниот светител, кому и му е посветен овој манастир, Свети Георги Хозевитски. Св. Георги Хозевитски потекнувал од благочестиви родители, кои го воспитале во побожност и во чистота. Бил роден во едно село на Кипар. По смртта на своите родители тој го напуштил родниот крај и заминал за Ерусалим, за да им се поклони на светите места. Бил замонашен во манастирот "Пресвета Богородица", наречен Хозевит. Неговиот постар роден брат Ираклид бил замонашен кај реката Јордан, во Лаврата Каламон.

По некое време, монахот Георги Хозевитски го напуштил Хозевитскиот манастир и заминал во манастирот кај неговиот брат. Двајцата браќа, со нивната силна вера и со сесрдната молитва кон Бога, го воскреснале мртвото дете - единче на набожниот земјоделец од Ерихон. Својот живот тие го минале во слога, во мир и во побожност. Но, постариот брат Св. Ираклид, кого го красела секаква доблест, се упокоил околу својата седумдесетта година. Бил погребан во гробот заедно со Преподобните Оци. Свети Георги, човекот со големо послушание и смирение, останал сам во келијата, тагувал и плачел за својот брат. Го продолжил својот живот во големи подвизи. Го добил звањето ѓакон и им служел на другите оци со голема набожност. Бил сакан од сите, па дури и од дивите ѕверови.

Во тоа време умрел игуменот на Лаврата и дошло до неслога меѓу браќата во манастирот, за избор на новиот игумен. Свети Георги многу жалел поради тоа. Го молел Бога да му даде знак каде е Неговата волја, да се оддалечи оттаму. Имал знак да отиде во манастирот каде што бил потстрижен за монах и да се насели во келиите. Св. Георги веднаш се качил на гората и се населил во ке-

лиите Хозевитски. Поради тоа и го добил името Хозевит. Бил голем испосник и животот го минал во бдение и молитви.

Кога стигнала наездата на Персијците, во VII век, и го опколиле Ерусалим, тогаш излегле и браќата од општожитието и од келиите. Браќата од општожитието заминале со игуменот во Арабија. Оние од келиите се скриле по пештерите и по грмушките. Меѓу нив бил и Преподобниот старец Св. Георги. Сарацените внимателно ја претресле целата долина. Го пронашле старецот Георги и многу други оци. Меѓу нив бил и Св. Стефан Сирац, старец кој имал повеќе од сто години. Тој бил свет и прочуен отец. Сарацените го убиле него, а другите ги одвеле во ропство. Свети преподобниот отец Георги, бидејќи го виделе така сиромав и многу слаб, а по Божја промисла, му дале кошница полна со леб и сад со вода и го пуштиле со зборовите: "Оди,

што го видел, го прегрнал и го целивал, го благословил, па се завртел кон исток и рекол: "Излези сега, душо моја, замини кај Господ!" Откако тоа го рекол три пати, му го предал својот дух на Господ, Кој во него и со него се подвизувал со тој добар и чесен подвиг. Св. Георги се упокоил мирно и спокојно. Најсвечено бил погребан со псалми и духовни песни и бил положен во гробовите на Преподобните Оци.

ДУХОВНА БЛАГОДАТ БОЖЈА

Во овој манастир, во педесеттите години од XX век, живеел и еден од најпознатите светители во цел свет, Светиот отец Јован Нови Хозевитски од Романија. Тој е новоканонизиран светител од XX век. Неговото нераспадливо тело е изложено во главната црква на манастирот. Роден е во Молдавија во 1913 година. На крштевањето го добил името Илија. Кога

НЕГНИЛЕЖНОТО ТЕЛО НА Св. ЈОВАН ХОЗЕВИТ

спасувај се себе каде што сакаш". Тој нокта останал до Јордан, додека Персијците не минале низ Ерихон, заминавајќи за Дамаск и водејќи ги со себе и заробениците од Ерусалим. Оттаму отишол во Светиот Град, а потоа повторно се вратил во Хозевитскиот манастир, во кој секојдневно ги поучувал и ги утврдувал браќата кои се вратиле. Тој овде направил и многу чуда. Преподобниот Георги се разболел и не умрел сè до моментот додека не стигнал кај него неговиот сакан ученик, монахот Анто-

имал шест месеци умрела неговата мајка Катерина, а три години подоцна, на унгарскиот фронт, загинал татко му Максим. Со основно образование се здобил во своето родно место. Завршил гимназија и бил познавач на повеќе јазици. Направил превод на многу важни црковни книги, а е автор и на повеќе дела. Во 1936 година заминал во Светата Земја, каде што останал сè до смртта. Таму го примил монашкиот чин. Подоцна бил ракоположен за ѓакон, а потоа и за јеромонах. Бил игумен на Романската

црква на Јордан. За време на Втората светска војна отец Јован бил заробен од Англичаните, кои владееле со Палестина, бидејќи по народност бил Романец, а Романија имала склучено сојуз со Германија. Овде го задржале најдолго време, бидејќи бил познавач на многу странски јазици. Откако го ослободиле, тој заминал во манастирот на Св. Саво Освештениот, каде што богослужел. Таму се грижел за болните и ги лекувал. Самиот ја претчувствувал својата смрт и на сидот од келијата го напишал датумот на упокојување. Монахот Јоаникиј останал со него до крајот на неговиот живот. Бил погребан високо во скитот, во кој се подвизувал.

По 20 години по неговата смрт, во манастирот дошле поклоници од Америка и духовни чеда на Св. Јован. Го побарале за исповед, но биле известени за неговата смрт. Тие сакале да се поклонат на неговиот гроб. Игуменот се согласил да се качат во скитот, на високото место, каде што бил погребан. Дошле до гробот на отец Јован и почувствувале пријатна миризма. Го преместиле дрвениот капак на гробот и со свои очи, за чудо, ги виделе нераспадливите мошти на Свети Јован. Им било јасно дека станува збор за светител. За тоа била известена Ерусалимската патријаршија. Неговите свети нераспадливи мошти се изложени во главната манастирска црква "Пресвета Богородица". Дојдете да се поклоните на неговото негнилежно тело, зачувано со Божјата сила и моќ, без употреба на било какви хемиски средства. Да го видите неговото лице, рацете, нозете, брадата, па дури и очите со поглед свртен кон поклониците. Облечен е во свечена риза, со панакамилавка на главата и со црвено златест епитрахил. Посмртната плаштаница е свечена виолетова. Во раката има долга црна бројаница за молење. Пренесува духовна благодат Божја кон луѓето и лекува разни болести.

**Со благослов на Неговото
Високо Преосвештенство
Митрополит Европски г. Горазд**